

Sygn. akt IX Ka 1489/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Marii Charnickiej

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 roku

sprawy **P. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 2 kk i art.244 kk w zw. z art.11§ 2 kk w zw. z art.64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą we Włoszczowie

z dnia 11 lipca 2013 roku sygn. akt VII K 372/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w ramach zarzucanego oskarżonemu czynu uznaje go za winnego tego, że:

1. w dniu 21 lutego 2013 roku w miejscowości R. woj. (...) nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy we Włoszczowie zakazu prowadzenia rowerów orzeczonego w sprawie II K 571/11 wyrokiem z dnia 7 listopada 2011 roku w wymiarze

1 roku przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 725/10 prawomocnym wyrokiem z dnia 26 listopada 2010 roku Sądu Rejonowego we Włoszczowie to jest przestępstwa z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący

3 (trzy) lata; na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2. w dniu 21 lutego 2013 roku w miejscowości R. woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,32 mg/l w wydychanym powietrzu prowadził po drodze publicznej rower to jest wykroczenia z art. 87 § 1 a kw (w brzmieniu Ustawy z dnia 27 września 2013 roku

o zmianie Ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw Dz. U. 2013 poz. 1247) i za ten czyn na podstawie art. 87 § 1 kw z w. z art. 19 kw wymierza mu karę 14 (czternastu) dni aresztu; na podstawie art. 87 § 4 kw (w brzmieniu powołanej ustawy)

w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka zakaz prowadzenia rowerów na okres 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałej części w zakresie pkt IV i V zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. K. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu świadczoną

w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za II instancję.

IX Ka 1489/13

UZASADNIENIE

P. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 21 lutego 2013 roku w miejscowości R., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając w I - badaniu 0,32 mg/l oraz w II - badaniu 0,29 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował rowerem po drodze publicznej, nie stosując się do orzeczonego wobec niego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego we Włoszczowie sygn. akt II K 571/11 z dnia 07.11.2011r. zakazu prowadzenia rowerów na okres 1 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6-ściu miesięcy kary pozbawienia wolności w okresie od 29.07.2012r. do 31.03.2013r., w tym w okresie od 08.11.2012r. do 31.03.2013r. w systemie dozoru elektronicznego za umyślne przestępstwo podobne,

ti. o przestępstwo z art.178a§2 kk i art.244 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.64§1 kk

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie, VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we Włoszczowie wyrokiem z dnia 11 lipca 2013 roku w sprawie VII K 372/13 w ramach zarzucanego czynu:

I. oskarżonego P. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art.178a§2 kk i art.244 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.64§1 kk i za to na podstawie i za to na podstawie art.244 kk w związku z art.11 §3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.42§2 kk w zw. z art.43§1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art.49§2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 200 (dwustu) złotych;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw J. K. kwotę 442,80 (czterysta czterdzieści dwa 80/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę sprawowaną z urzędu;

V. na podstawie art.626§1 kpk i art.627 kpk w zw z art. 624§1 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 (dwieście) złotych tytułem częściowych kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zarzucając:

rażącą niewspółmierność (surowość) wymierzonej kary pozbawienia wolności wynikającą z orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w następstwie błędnej, jednostronnie niekorzystnej dla oskarżonego oceny okoliczności mających wpływ na wymiar kary w szczególności przez uwzględnienie jedynie tych spośród nich, które są niekorzystne dla oskarżonego z jednoczesnym pominięciem istotnych okoliczności łagodzących takich jak abstrakcyjne jedynie zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu z uwagi na miejsce i czas czynu, niewysokie stężenie alkoholu, zasługujące na uwzględnienie pobudki czynu oraz trudna sytuacja osobista oskarżonego, co powoduje, że wymierzona kara stanowi nieuzasadnioną dolegliwość dla oskarżonego, gdy jej cele mogą być osiągnięte przy pomocy kary warunkowo zawieszanej.

Podnosząc ten zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności na ustalony okres próby z ewentualnym zastosowaniem odpowiednich środków probacyjnych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja musiała skutkować zmianą zaskarżonego wyroku, a to wobec zmiany przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy -Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2013 poz. 1247). W świetle art. 2 pkt 3 a , z dniem 9 listopada 2013 czyn polegający na prowadzeniu roweru w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej stał się wykroczeniem. W konsekwencji te same zmiany w aktualnym stanie prawnym inaczej wygląda kształt odpowiedzialności oskarżonego.

Z uwagi na to, że czyn z art. 178 a par. 2 kk obecnie stanowi wykroczenie z art. 87 par. 1 a kw nie jest możliwe wymierzenie mu kary pozbawienia wolności. W związku z powyższym zaskarżony wyrok należało zmienić i przyjąć, że czyn z art. 244 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk stanowi przestępstwo polegające na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia rowerów orzeczonego przez Sąd Rejonowy we Włoszczowie w sprawie II K 571/11 popełnione w warunkach recydywy z art. 64 par. 1 kk. Za ten czyn dokonując zmiany wyroku Sąd Okręgowy wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Przy wymiarze tej kary uwzględniono fakt, że czynu tego oskarżony dopuścił się w ostatnim dniu obowiązywania zakazu. Okoliczność ta zadecydowała o wymierzeniu kary w dolnej ustawowej granicy ustawowego zagrożenia i o warunkowym zawieszeniu jej wykonania mimo działania w warunkach recydywy. Niecelowe wydaje się w tej sytuacji skazywanie oskarżonego na karę bezwzględną pozbawienia wolności skoro przez większą część zakazu prowadzenia rowerów (364 dni) oskarżony respektował orzeczonego zakaz i zaniechał wsiadania na rower. W tej sytuacji dla osiągnięcia celów prewencji indywidualnej wystarczające jest zastosowanie kary pozbawienia wolności o charakterze wolnościowym i przerzucenie ciężaru dolegliwości na grzywnę. Wysokość tejże grzywny określona po przeliczeniu stawek na kwotę pięćset złotych biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego czyni ją karą odpowiednio dla oskarżonego dolegliwą.

Inaczej rzecz się ma jeśli chodzi o odpowiedzialność za jazdę w stanie nietrzeźwości na rowerze. Mimo, że czyn ten w aktualnym stanie prawnym stanowi wykroczenie, które zgodnie z art. 87 par. 1 kw zagrożone jest karą aresztu albo grzywny Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do tego, aby poprzestać na karze grzywny, która niewątpliwie jest karą łagodniejszą. Przeciwnie wymierzeniu tejże kary przemawia uprzednia wielokrotna karalność obwinionego za jazdę na rowerze stanie nietrzeźwym. Taka postawa jaką wykazuje oskarżony nie zasługuje na pobłażliwość, gdyż cechuje się ona uporczywością w łamaniu przepisów prawa i kompletnie lekceważącym stosunkiem do zapadłych wyroków skazujących. Za wymierzeniem kary aresztu przemawiają także względy prewencji ogólnej.

Każdy kto podobnie jak oskarżony wielokrotnie łamiąc przepisy i mimo wyroków skazujących kolejny raz popełniając taki sam czyn mimo, iż obecnie stanowi on wykroczenie winien mieć świadomość, że wskazana zmiana przepisów nie może automatycznie pociągać za sobą dalece sięgającej pobłażliwości wyrażającej się w skazywaniu na kary grzywny zamiast aresztu. Czyn ten mimo, iż obecnie stanowi wykroczenie zagrożony jest karą aresztu, która de facto powoduje ten sam skutek co uprzednio orzekana kara pozbawienia wolności. Oskarżony swoją dotychczasową postawą w pełni na taką karę zasłużył. Tylko taka kara (aresztu) będzie spełniała zadania prewencji ogólnej i szczególnej. Przy jej wymiarze uwzględniono poziom nietrzeźwości oscylujący bliżej ustawowego progu. Kara 14 dni aresztu będzie karą wystarczającą dolegliwą.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej.

Na zasadzie art. 624 par. 1 kk z uwagi na trudną sytuację oskarżonego zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych. O wynagrodzeniu dla obrońcy działającemu z urzędu orzeczono na podstawie § 14 ust. 2 pkt 4 i § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Andrzej Ślusarczyk

KK